

TRASTORNOS DE LA REGULACIÓN: PAUTES I ESTRATÈGIES DE LA INTERVENCIÓ

NURIA LLORENS i CRUAÑAS
Psicòloga Núm col.1238

EVOLUCIÓ DEL DESENVOLUPAMENT DE L'INFANT DE 0 A 3 ANYS

- El nen des del seu naixement inicia un procés continu d'evolució que ja no es detindrà.
- El creixement és un procés CONTINU, CANVIANT I DINÀMIC.

L'IMPULSIVITAT I DESREGULACIÓ CONDUCTA SOVINT NEIX COM UN PROCÉS DE SOCIALITZACIÓ NORMAL, INEVITABLE EN EL NEN.

- Cal entendre el malestar i les conductes desregulades com un missatge a desxifrar: ESCOLTEM, MIREM...
- ✓ Cal observar:
 - ❖ Per què ho fa?
 - ❖ En quin moment ho fa?
 - ❖ Què aconsegueix?
 - ❖ Amb qui ho fa?
 - ❖ Com responem els de l'entorn?

TRANSTORNS DE LA REGULACIÓ

Es caracteritzen per les dificultats per regular els processos conductuals i fisiològics, sensorials, de l'atenció, motors o afectius, i per organitzar un estat positiu de tranquil.litat i d'alerta.

Existeixen quatre tipus de trastorns de regulació:
Se'ls suposa una base ambiental i /o biològica.

TIPUS I: HIPERSENSIBLE

Es caracteritza per la presència de símptomes d'hiperactivitat o hipersensibilitat a diferents estímuls. Existeixen dues categories que són les següents:

Tipus I.1: Hipersensible-cautelós

Es caracteritza per l'excessiva cautela, inhibició o temor. L'infant fa exploracions restringides, manifesta disgust davant els canvis de rutina i tendència a experimentar poc i aferrar-se a situacions conegudes i que li donen seguretat. Reactivitat excessiva al contacte, a les llums i al moviment.

Tipus I.2: Hipersensible-negatiu-desafiant

Es caracteritza per presentar actituds de negativisme, tossuderia, actituds de control i de desafiament. Dificultat

TIPUS II: HIPOREACTIU

Es caracteritzen per presentar actituds de replegament/inhibició i dificultat per a establir compromís afectiu. Desinterès per explorar relacions. L'infant pot semblar apàtic i inhibit i es fatiga fàcilment. Per poder suscitar el seu interès, la seva atenció i el seu compromís emocional es necessita un elevat to afectiu. L'infant pot semblar que presenta retard cognitiu o deprimit. Hi ha una insuficient exploració motriu i una escassa resposta davant les sensacions i les propostes socials. Reactivitat insuficient i pobre als sons i al moviment, amb reactivitat excessiva o insuficient al contacte.

Tipus II.1. Hiporeactiu – retret - dificultat pel compromís

Desinterès aparent per explorar relacions. L'infant pot semblar apàtic, retret i es cansa fàcilment. A vegades sembla un nen amb un retard o bé un nen deprimat amb una exploració motriu pobre. El seu joc és limitat amb poca idees i fantasies. Reactivitat insuficient als sons i al moviment en l'espai i reactivitat excessiva o insuficient al contacte amb l'altre.

Tipus 2.2. Hiporeactiu-abstret

Embadaliment i desinterès pel seu entorn. Ficats en la seva imaginació i fantasia que pot ser molt gran i rica. Exploració i joc solitari encara que no hi ha rebut al contacte i la relació amb els altres.

Tipus III 9.3. Desorganitzat, motor, impulsiu

Control pobre i desorganització en el comportament. La seva activitat motriu i la recerca del contacte tendeixen a ser altes. L'infant té manca de cautela, és temerari i de vegades sembla agressiu. Busca l'estimulació sensorial, malgrat que la seva reactivitat a vegades és insuficient.

POSSIBLES CAUSES DE LA DESREGULACIÓ DE LA CONDUCTA:

- Frustració.
- Sentiments d'inseguretat.
- Educació rígida.
- Sobreprotecció.
- Incoherència.
- Imitació.
- Causes de tipus físic.

DIFERENTS ESTRATÈGIES PER RECONDUIR LA CONDUCTA

- Analitzar els motius, a partir d'això el.laborar una estratègia per un canvi d'actitud perquè disminueixin els factors desencadenants de la conducta.
- Oferir uns entorns on el nen es senti segur i acceptat, és la millor manera d'aconseguir la regulació de la conducta.
- Anticipar el que es farà, acompanyar amb imatges di cal, potenciar missatges positius, mantenir el nen actiu, acompanyats amb la paraula.

LA PARAULA

- Permet aturar-se a pensar.
- Fer demandes amb la paraula posa fre a la immediatesa i afavoreix l'espera.
- Permet modular les relacions i les humanitza.
- Ajuda a transformar les conductes actuadores en conductes de pensament.
- El llenguatge és un modulador de la conducta.

PREVENCIÓ DE CONDUCTES DISRUPTIVES A L'AULA

- Les rutines han d'estar clarament definides.
- Identificar les zones “perill”.
- Utilitzar el reforç positiu.
- Ser constant i conseqüent.
- Procurar que les conseqüències siguin immediates.

ESTRATÈGIES PER AFRONTAR LA CONDUCTA NEGATIVA

- Com donar una ordre:
 - ✓ Mirar-lo als ulls.
 - ✓ Ser ferm.
 - ✓ Esperar que es calmi, si està amb una “rabieta”.
 - ✓ L'ordre ha de ser clara.
 - ✓ Donar una ordre a la vegada.
 - ✓ L'ordre ha d'indicar el que es vol que es faci.
 - ✓ No ha de ser presentada com un favor o una pregunta.
 - ✓ Establir un període de temps per complir-la.

ACTITUT DE L'EDUCADOR DAVANT DE LES CONDUCTES MÉS ESTRESSANTS

- Atenció, observació i anàlisi.
- Mostrar calma en el tó de veu.
- Marcar els límits amb missatges curts i clars.
- Deixar fluir la ràbia de l'altre fent silenci.
- Mantenir la presencia calmada.

LA CONDUCTA SEMPRE COMUNICA.

ÉS IMPRECINDIBLE MARCAR UNES PAUTES DE COMPORTAMENT QUE SERVEIXIN DE REFERÈNCIA PER SABER QUE ES POT FER I QUE NO.

DONEN SEGURETAT A L'HORA D'ACTUAR.

